

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/69/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124403777
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124403777.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Evou Segečovou, v spore žalobcu A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX C. D. E., právne zastúpený JUDr. Miroslavom Vidovencom, advokátom, so sídlom Námestie Osloboditeľov 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, konajúca konateľom F. A. G., advokátom, o vylúčenie veci z exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA OCTAVIA, typ AC KOMBI, VIN: H., je vylúčené z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Sabolom, so sídlom Exekútorského úradu Hutnícka 1, 040 01 Košice, pod sp. zn. 279EX 86/20.

II. Rozsudok je vo výroku I. vykonateľný doručením.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.10.2024, doplnenou dňa 7.11.2024, prostredníctvom právneho zástupcu domáhal vylúčenia osobného motorového vozidla zn. ŠKODA OCTAVIA typ AC KOMBI, čiernej metalízy, VIN: H., EČV: A. XXXXX, z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Sabolom, so sídlom Hutnícka 1, 040 01 Košice, pod sp. zn. EX 86/20, vedenej proti povinnému I. H., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX J. XXX. Domáhal sa predbežnej vykonateľnosti rozsudku a uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že Exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Juraja Sabola, Hutnícka 1, Košice, pod spisovou značkou 279EX 86/20, bolo zriadené exekučné záložné právo k osobnému motorovému vozidlu Škoda Octavia Combi 1.6 TDI Ambition, EČ : A., čierna metalíza, rok výroby 2010, VIN : H., na základe skutočností, že v čase návrhu na výkon exekúcie a priebehu vedenia predmetnej exekúcie bol v evidencii na dopravnom inšpektoráte vedený ako držiteľ predmetného motorového vozidla povinný v exekúcii, ktorým je I. H.. Žalobca poukázal na to, že záznam v evidencii na dopravnom inšpektoráte, má len evidenčný charakter. Vlastnícke právo k hnuťelnej veci sa nadobúda (vzniká) na základe kúpnej zmluvy (ktorá môže byť aj ústna), a následným odovzdaním a prevzatím motorového vozidla vrátane kľúčov. V prípade predmetného motorového vozidla došlo takýmto spôsobom k prevodu vlastníckych práv k motorovému vozidlu na žalobcu. Žalobca mal vedomosť od povinného, že povinný listom z 29.7.2023 žiadal exekútora o zrušenie blokácie vozidla, pričom prehlásil, že predmetné motorové vozidlo bolo na neho prepísané iba evidenčne, nikdy ho reálne nevlastnil ani nepoužíval. Predmetné vozidlo dňa 10.9.2019 kúpil žalobca od spoločnosti K. K. K., K.,

pobočka Michalovce, za kúpnu cenu 7.745,-EUR, pričom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere v celkovej výške 9.856,80,-EUR, s počtom mesačných splátok 72, vo výške 136,90,-EUR, s termínom konečnej splatnosti 28.8.2025. Vozidlo stále spláca. Je vlastníkom predmetného motorového vozidla. Vzhľadom na skutočnosť, že na jeho motorovom vozidle viazne exekučné záložné právo, má naliehavý právny záujem na vylúčení predmetného motorového vozidla z tejto exekúcie.

3. K žalobe a upresneniu žaloby žalobca pripojil listinné dôkazy, a to potvrdenie o odovzdaní a prevzatí dokladov k motorovému vozidlu zo dňa 10.9.2019 od K. K. K., K., príjmový pokladničný doklad zo dňa 10.9.2019 o zaplatení sumy 880,-EUR K. K. K., K. L. dňa 10.9.2019, Kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi K. K. K., K. K. žalobcom zo dňa 10.09.2019 spolu s Prílohou č. 1 ku kúpnej zmluve, protokolom o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla zo dňa 10.9.2019, Zmluvu o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci č. 520197330 uzatvorenú medzi VÚB Leasing, a.s. a žalobcom zo dňa 10.9.2019, osvedčenie o evidencii vozidla, splnomocnenie pre právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.7.2024, návrh na vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 12.8.2024 adresovaný súdnu exekútorovi JUDr. Jurajovi Sabolovi, výzvu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.9.2024 vo veci sp. zn. 10Ek/259/2020 na uplatnenie práva na vylúčenie veci žalobou na príslušnom súde z dôvodu, že oprávnený s vylúčením veci z exekúcie nesúhlasil.

4. Žalovaný (oprávnený v exekúcii) vo vyjadrení k žalobe, navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. Uviedol, že zmluvnou stranou žalobcom predloženej kúpnej zmluvy je spoločnosť K. K. K., K., pričom nebolo preukázané, že bola v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy vlastníkom motorového vozidla, ani na základe akého právneho titulu predmetná spoločnosť vystupovala ako predávajúci. Nepovažoval za zrejmé, aký je vzťah medzi M. J., ktorá kúpnu zmluvu podpísala a spoločnosťou K. K. K., K.. Poukázal na čl. II. Kúpnej zmluvy, v zmysle ktorého sa vlastníkom automobilu kupujúci stáva okamihom zaplatenia celej kúpnej ceny za automobil, pričom nebolo preukázané, či bola zo strany kupujúceho zaplatená celá kúpna cena. Vo vzťahu k dôkaznému bremenu a na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.6.2010: "Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalovaný tvrdil, že kúpnu cenu zaplatil, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Ak tu existovali dôkazy na podporu tvrdenia žalobcu, že žalovaný doposiaľ kúpnu cenu v požadovanom rozsahu, v žalovanom rozsahu, nezaplatil, bolo úlohou súdu označené a navrhnuté dôkazy účastníkmi konania zákonným spôsobom vykonať, dôkazy vyhodnotiť podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 132 O. s. p." Žalovaný poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010, podľa ktorého: "Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu." Podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/70/2023 zo dňa 30. mája 2024: "Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva zaťažuje tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva, stranou tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Nesplnenie tejto povinnosti je pravidelne sankcionované rozhodnutím, ktoré vyznieva nepriaznivo pre stranu, ktorá tzv. dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali

pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno síce postihuje strany sporu, ale obsah tohto bremena má aj ďalší procesný význam. Tento význam sa spája s procesnou situáciou v spore, v ktorom je isté, napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom, že skutkový stav zostane neobjasnený. Nezistenie potrebného skutkového stavu nemôže viesť k tomu, že súd odmietne rozhodnúť vo veci samej. Inštitút dôkazného bremena dovoľuje a ukladá súdu meritórne rozhodnúť aj v takomto prípade. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané, resp. za vyvrátené. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania."

5. Žalovaný súdu predložil plnomocenstvo pre právneho zástupcu zo dňa 19.1.2023.

6. Žalobca v replike na podanej žalobe trval. Poukázal na to, že skutočnosť, že predávajúcim bola N. K. K. K., K. vyplývala priamo z predloženej kúpnej zmluvy. Osoba označená ako M. J. je uvedená pri mene predajcu. Opak žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, pričom pokiaľ rozporoval niektorú z tvrdených skutkových okolností, mal namietanie takejto skutočnosti preukázať relevantnými dôkazmi, čo neurobil. Jeho rozporovanie tejto skutočnosti je preto neúčinné. Z kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúcim teda vlastníkom predmetného motorového vozidla bola spoločnosť K. K. K., K., čo zodpovedá aj zaužívanej praxi tejto spoločnosti, kedy táto spoločnosť konkrétne vozidlo najskôr odkúpi od pôvodného vlastníka a následne ho odpredáva inému vlastníkovi. Tak to bolo aj v tomto prípade. Žalovaný opak nepreukázal. Rovnako nepreukázal ani skutočnosť, že by osoba menom M. J. nemala byť osobou oprávnenou podpísať kúpnu zmluvu za predávajúceho. Predmetom žaloby o vylúčenie veci z exekúcie v tomto zmysle nie je preukazovanie alebo sponchybovanie vlastníctva predchádzajúceho vlastníka ale preukázanie, že vlastnícke právo k veci svedčí žalobcovi. K uhradeniu kúpnej ceny uviedol, že za žalovaného celú kúpnu cenu okrem akontácie uhradila spoločnosť VÚB Leasing, a.s., Bratislava, čo vyplýva z už predloženej Zmluvy o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci, z ktorej vyplýva, že spoločnosť VÚB Leasing, a.s. je záložným veriteľom a záložcom a vlastníkom motorového vozidla (bod 5.1 zmluvy), je žalobca. Keďže žalobca bol iba účastníkom zmluvy o zriadení záložného práva a úverovej zmluvy s VÚB Leasing, a.s., nedisponoval dokladom o tom, že zostávajúcu sumu, okrem akontácie, uhradila predávajúcemu spoločnosť VÚB Leasing, a.s..

7. Žalovaný v duplike trval na svojich vyjadreniach a na nedôvodnosti žaloby. Mal za to, že on svoje tvrdenia preukázať nemusel s poukazom na negatívnu dôkaznú teóriu. Jeho dôkazným bremenom nebolo preukazovanie, že by osoba menom M. J. nemala byť osobou oprávnenou podpísať kúpnu zmluvu za kupujúceho. Povinnosťou žalobcu, je preukázať svoje tvrdenia. Je preto povinnosťou žalobcu preukázať, že táto osoba bola oprávnená zmluvu podpísať a rovnako, že vlastníkom motorového vozidla bola spoločnosť K. K.. Vo vzťahu k negatívnej dôkaznej teórii poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 13/2009 zo dňa 24.02.2010: "...Bolo preto povinnosťou žalovaného preukázať pravosť predloženej listiny, teda to, že potvrdenie o vrátení pôžičky v celom rozsahu bolo skutočne vystavené žalobcom. Tento záver možno vyvodit' aj uplatnením spomínanej tzv. negatívnej dôkaznej teórie na danú situáciu. Žalobca tým, že poprel pravosť predloženej listiny v podstate tvrdil, že ju nikdy nevystavil, teda tvrdil jej neexistenciu. Preukázanie reálnej neexistencie listiny nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, lebo podľa uvedenej teórie sa neexistencia určitej právnej skutočnosti majúca trvajúci charakter zásadne nepreukazuje." Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/720/2014 zo dňa 7.10.2014 "Z citovaného ustanovenia vyplývajú základné práva a povinnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, ktorými je aj tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých účastník odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť účastníka v spore. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva. V dôkaznej povinnosti existujú výnimky. Jednou je tzv. negatívna dôkazná teória, na ktorú aj navrhovateľ poukazuje v odvolaní. Vychádza z toho, že nemožno od účastníka spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti, keď typickým príkladom negatívneho skutkového tvrdenia je, že odporca nezaplátil. Vtedy dochádza k preneseniu dôkazného bremena na odporcu aj napriek tomu, že ide o tvrdenie navrhovateľa. Odporca potom musí preukázať, že zaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bolo zaplatené, sa teda presúva na odporkyňu."

8. Súd konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP za prítomnosti oboch sporových strán.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na argumentácii uvedenej v písomných podaniach. Trval na vylúčení predmetného vozidla z exekúcie z dôvodu, že vlastníkom vozidla je žalobca a poukázal na predloženú kúpnu zmluvu. Žalobca nadobudol vlastnícke právo riadne, odovzdaním vozidla, teda tradíciou o čom predložil aj protokol o odovzdaní vozidla a o skúšobnej jazde. Žalobu považoval za dôvodnú. Povinný bol iba zapísaný v evidencii vozidla, ktorá má iba evidenčný charakter. Nevedel sa vyjadriť k dôvodu takejto evidencie. K námietkam žalovaného opätovne poukázal na predloženú kúpnu zmluvu, pričom pokiaľ ide o skutočnosť kto konal za spoločnosť K. K., dodal, že ide o spoločnosť, ktorá má stovky predajní v rámci SR a teda aj stovky osôb, oprávnených v jej mene konať. Toto je možné zistiť dotazom na uvedenú spoločnosť. Predmetom tohto konania je však vylúčenie veci z exekúcie a nie konanie o platnosti kúpnej zmluvy. Trval na tom, že auto bolo žalobcovi riadne predané a kúpnu zmluvu nie je dôvod spochybňovať. Poukázal aj na zmluvu žalobcu s leasingovou spoločnosťou VÚB Leasing, ktorá uhradila kúpnu cenu za vozidlo. Predložené dôkazy tak svedčia v prospech vlastníckeho práva žalobcu, ktoré nespochybnila ani spoločnosť K. K. K. sú splnené všetky podmienky na vylúčenie veci z exekúcie.

10. Právny zástupca žalovaného sa v konaní v celom rozsahu pridržiaval svojich písomných vyjadrení a žalobu žiadal zamietnuť. Trval na tom, že žalobca nepreukázal riadne, že nadobudol vlastnícke právo k vozidlu.

11. Právny zástupca žalobcu v rámci záverečnej reči trval na svojej argumentácii a mal za to, že predložil dostatok hodnoverných listinných a teda objektívnych dôkazov. Z kúpnej zmluvy bolo preukázané, že vozidlo bolo predané žalobcovi. To bola v konaní tá podstatná skutočnosť, z ktorej vyplývalo vlastnícke právo žalobcu. Záznam v evidencii vozidla má len evidenčný charakter. Mal za to, že všetky dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach svedčili v prospech tvrdení žalobcu. Žalobu považoval za dôvodnú a žiadal, aby súd vylúčil predmetné motorové vozidlo z exekúcie. Hnuteľná vec sa nadobúda predovšetkým odovzdaním veci a nie je preto, pokiaľ ide o kúpnu zmluvu, ani potrebná písomná zmluva. Auto sa dlhú dobu užívalo a nikto ani predávajúci kúpnu zmluvu nespochybnil. Žiadal tiež určiť, že rozsudok je vykonateľný doručením a priznať žalobcovi náhradu trov konania.

12. Právny zástupca žalovaného sa aj v rámci záverečnej reči pridržiaval svojich písomných a ústnych vyjadrení. Dôvody pre vylúčenie veci z exekúcie považoval za nepreukázané.

13. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

17. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

18. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

19. Podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vlastníkom má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnym zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

20. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

21. Podľa § 133 ods. 1 OZ, ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

22. Podľa § 44 ods. 4 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak oprávnený na exekúcii postihujúcej namietanú vec trvá, súd na podnet exekútora vyzve osobu, ktorá právo podľa odseku 1 uplatnila, alebo oprávneného podľa toho, koho právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby do 30 dní od doručenia výzvy uplatnil právo na vylúčenie veci, alebo aby strpel vedenie exekúcie na vec, a to na všeobecnom súde žalovaného príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, a túto skutočnosť exekútorovi osvedčil.

23. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov(ďalej len "CSP"), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

25. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o popretých okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

26. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

27. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

28. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

29. Podľa § 233 CSP, na návrh strany, ktorej by inak hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo inej ujmy, súd môže vo výroku rozsudku vysloviť, že rozsudok je vykonateľný doručením, taký výrok sa na účely odvolania považuje za uznesenie.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to žalobou (č.l. 2-3 súdneho spisu), potvrdením o odovzdaní a prevzatí dokladov k motorovému vozidlu zo dňa 10.9.2019 O. K. K. K., K. (č.l. 4), príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 10.9.2019 o zaplatení sumy 880,-EUR K. K. K., K. (P. X), Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi K. K. K., K. K. žalobcom zo dňa 10.09.2019 spolu s Prílohou č. 1 ku kúpnej zmluve, protokolom o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla zo dňa 10.9.2019 (č.l. 6-8), Zmluvou o zriadení záložného práva k hnutelnej veci č. 520197330 uzatvorenou medzi VÚB Leasing, a.s. a žalobcom zo dňa 10.9.2019 (č.l. 9-10), osvedčením o evidencii vozidla (č.l. 11), splnomocnením pre právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.7.2024 (č.l. 13), doplnením žaloby zo dňa 7.11.2024 (č.l. 27), návrhom na vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 12.8.2024 adresovaným súdnemu exekútorovi JUDr. Jurajovi Sabolovi (č.l. 28), výzvou Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.9.2024 vo veci sp. zn. 10Ek/259/2020 na uplatnenie práva na vylúčenie veci žalobou na príslušnom súde z dôvodu, že oprávnený s vylúčením veci z exekúcie nesúhlasil (č.l. 29-30), plnomocenstvom pre

právneho zástupcu žalovaného zo dňa 19.1.2023 (č.l. 41), vyjadrením žalovaného k žalobe (č.l. 47-51), replikou žalobcu (č.l. 59), duplikou žalovaného (č.l. 67-71), ako aj ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

33. Z uvedených listinných dôkazov, prednesov strán na pojednávaní, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

34. Predmetom sporu bola tzv. vylučovacia (excindačná) žaloba podaná žalobcom podľa § 44 zákona č. 233/1995Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Ide o žalobu na určenie práva podľa § 137 písm. c) CSP. Žalobca v spore nemusel preukazovať právny záujem na určení práva. Vecná legitímácia strán sporu vyplynula z ich procesného postavenia aj v exekučnom konaní. Žalobu podal žalobca, ktorý o sebe tvrdil, že má vlastnícke právo k hnutelnej veci, z ktorej chcel žalovaný ako oprávnený v exekúcii, uspokojiť pohľadávku, ktorú mal voči povinnému v exekúcii. Žalobca nebol povinný v exekúcii.

35. V konaní nebolo sporné, že žalobca bol aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby, nakoľko tvrdil, že osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi 1.6 TDI Ambition, EČV: A. XXXXX, čierna metalíza, VIN: H., je v jeho vlastníctve a zároveň nie je povinným v prebiehajúcej exekúcii.

36. Nebolo sporné ani to, že žalovaný bol oprávneným v exekúcii a že bola daná jeho pasívna vecná legitímácia v tomto spore.

37. Nebolo sporné, že žaloba bola na súd podaná v lehote 30 dní, podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku. K doručeniu výzvy exekučného súdu žalobcovi, na podanie žaloby na všeobecný súd, došlo dňa 30.9.2024, čo mal súd preukázané z doručky o doručení v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/259/2020. Žalobca podal žalobu na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 29.10.2024. Boli tak splnené procesné podmienky pre konanie.

38. Nebolo sporné, že žalovaný sa v exekučnom konaní v postavení oprávneného, domáhal uhradenia pohľadávky vo výške 113,02,-EUR s príslušenstvom od povinného I. H., nar. X.XX.XXXX. Exekúcia bola vedená súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Sabolom, pod č. 279EX 86/20 a konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica, pod sp. zn. 10Ek/259/2020.

39. Nebolo sporné, že v exekúcii bolo zaradené osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, EČV: A. XXXXX, čierna metalíza, VIN: H..

40. Sporné v konaní bolo vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Octavia Combi 1.6 TDI Ambition, EČV: A. XXXXX, čierna metalíza, VIN: H., o ktorom žalobca tvrdil že mu patrí, čo žalovaný rozporoval.

41. K spornej skutočnosti súd uvádza, že ustanovenie § 44 Exekučného poriadku upravuje spory vyvolané exekúciou vtedy, keď určitú spornú (najmä skutkovú) otázku nie je oprávnený posúdiť exekučný súd v exekučnom konaní. Po podaní žaloby ide o samostatné sporové konanie. Podstatou súdneho konania bol spor o vylúčenie veci z exekúcie, o ktorej tvrdil žalobca, že je v jeho vlastníctve a nie vo vlastníctve povinného v exekúcii. Súd sa zaoberal aj zisťovaním totožnosti veci, ku ktorej konštatuje, že v konaní sporná nebola.

42. K spornej otázke súd poukazuje na to, že v civilnom sporovom konaní bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorého podstatou je, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je tak vybudovaný na prejednacom princípe, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj na koncentračnej zásade. Dôkaznú iniciatívu majú sporové strany. Hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť aj v súlade so zásadami formálnej logiky. Súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku, pričom sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania. Súd z vlastnej iniciatívy dokazovanie nevykonáva. V konaní nešlo o spotrebiteľský spor. S poukazom na § 150 ods. 1 CSP, majú strany povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

K prejednacej zásade sporového konania súd dodáva, že v sporovom konaní má v zásade dôkazné bremeno žalobca, ktorý s poukazom na prejednacíu zásadu sporového konania, musí tvrdiť a preukázať skutočnosti navodzujúce žalované právo, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce tvrdí a preukazuje žalovaný. Strany sporu tak nesú zodpovednosť za výsledok sporu a musia preto s poukazom na koncentráciu konania zväžiť, ktoré dôkazy súdu na preukázanie svojich tvrdení predložia alebo navrhnú vykonať, resp. ak ich nepredložia alebo nenavrhnú vykonať, musia si byť vedomé následkov spojených s ich nepredložením, či nevykonaním. Následky spojené s nesplnením tejto povinnosti, v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie potom tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, je pritom vzájomná väzba. Rozsah dôkazného bremena žalovaného sa tak odvíja od miery aktivity žalobcu. V prípade, ak žalobca je v spore pasívny, unesie žalovaný svoje dôkazné bremeno ľahšie, keďže mu stačí vierohodne spochybňovať skutkové tvrdenia žalobcu. Naopak, v prípade, ak žalobca splní svoju povinnosť tvrdenia a svoje tvrdenia preukáže dôkazmi, potom žalovanému spravidla nebude stačiť iba spochybnenie skutkových tvrdení žalobcu preukázaných napríklad listinnými, prípadne inými dôkazmi, ale musí uviesť aj vlastné relevantné skutkové tvrdenia a buď ich preukázať dôkazmi alebo navrhnúť súdu vykonať také dôkazy, ktoré jeho spochybňujúce tvrdenia preukážu (napríklad pri listinách, ktoré žalovaný objektívne k dispozícii nemá, ich dožiadaním od tretej osoby, ak ich v konaní nepredloží žalobca, výsluchom svedka a pod.). Súd z vlastnej iniciatívy dôkazy nezabezpečuje. Samotné poukazovanie žalovaného, na negatívnu dôkaznú teóriu, bez navrhnutia nejakého dôkazu, v prejednávanom prípade nepostačovalo, keď súd bez návrhu vykonania dôkazu, nebol oprávnený žiadny dôkaz vykonať.

43. Súd po preskúmaní veci uvádza, že vlastnícke právo je najúplnejšie a najširšie právo k veci, ktoré je absolútne a nepremlčuje sa. Absolútna povaha vlastníckeho práva spočíva v tom, že všetci sú povinní ho rešpektovať a nikto nesmie vlastníka rušiť pri jeho výkone. Obsahom vlastníckeho práva je právo vec držať, užívať, požívať jeho plody a disponovať ním. Vlastnícke právo možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom (§ 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

44. Súd ďalej poukazuje na to, že právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy spájajú s týmto prejavom (§ 34 Občianskeho zákonníka). Vznik zmluvy, v danom prípade ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá prejavy vôle dvoch strán zmluvy, pričom základným právotvorným prvkom zmluvy je práve zhoda vôle zmluvných strán bez ktorej zmluva nevznikne. Ďalšími základnými, zákonnými náležitosťami nevyhnutnými na platný vznik právneho úkonu je danosť vôle, sloboda, vážnosť a určitosť vôle. Danosť vôle je elementárnym predpokladom vzniku právneho úkonu, lebo vôľa je vôbec jeho najzákladnejším konštitutívnym prvkom.

45. Predmetom sporu bolo vylúčenie motorového vozidla z exekúcie z dôvodu, že vlastnícke právo k nemu tvrdil a preukazoval žalobca, ktorý nebol v exekúcii v postavení povinnej osoby.

46. Predmetom skúmania súdu tak bola otázka, či vlastnícke právo k vozidlu patrí žalobcovi alebo povinnému v exekúcii.

47. Po preskúmaní predložených listinných dôkazov, súd dospel k záveru, že žiadny predložený a vykonaný dôkaz nenasvedčoval tomu, že by vlastníkom veci podliehajúcej exekúcii bol povinný v exekúcii.

48. Súd z kúpnej zmluvy zo dňa 10.9.2019 zistil a mal preukázané, že bola uzatvorená medzi žalobcom ako kupujúcim a spoločnosťou K. K. K., K., ako predávajúcim a jej predmetom bol predaj osobného motorového vozidla zn. Škoda, model Octavia, VIN: H., za kúpnu cenu 7.745,-EUR. Zmluva bola uzatvorená v Michalovciach a za predávajúceho podpísaná predajcom "M. J.". Z čl. II, kúpnej zmluvy súd zistil, že vlastníkom vozidla sa kupujúci stane okamihom zaplattenia kúpnej ceny.

49. Súd z predloženej kúpnej zmluvy zistil, že žalobca týmto titulom nadobudol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu.

50. Z prílohy č. 1 ku kúpnej zmluve, z protokolu o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla zo dňa 10.9.2019, z časti B bod 4 mal súd preukázané, že osobné motorové vozidlo zn. Škoda, model Octavia, VIN: H., bolo odovzdané kupujúcemu v A., za predávajúceho, predajcom A. C. a manažérom pobočky.

51. Z príjmového pokladničného dokladu č. PPAAMIEU/1191069 zo dňa 10.9.2019 mal súd preukázané, že žalobca dňa 10.9.2019 uhradil spoločnosti K. K. K., K., sumu 880,-EUR.

52. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci č. 520197330 zo dňa 10.9.2019 súd zistil, že bola uzatvorená medzi žalobcom ako záložcom a dlžníkom a spoločnosťou VÚB Leasing, a.s., ako záložným veriteľom. Zabezpečená bola pohľadávka záložného veriteľa zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520197330 zo dňa 10.9.2019 uzatvorená medzi záložným veriteľom a žalobcom, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcovi ako dlžníkovi vo výške 6.865,-EUR s termínom konečnej splatnosti dňa 25.8.2025. Zálohom bolo motorové vozidlo, ktorého je, resp. bude záložca vlastníkom a to osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA OCTAVIA Combi 1.6 TDI Ambition, VIN: H..

53. Z osvedčenia o evidencii vozidla č. PG 178142 súd zistil, že ako vlastníka a držiteľa osobného motorového vozidla zn. ŠKODA OCTAVIA Combi 1.6 TDI Ambition, VIN: H., je I. H.. Nebolo sporné, že išlo o povinného v exekúcii v ktorej bol žalovaný oprávneným.

54. Po posúdení veci, súd aplikáciou vyššie citovaných zákonných ustanovení na zistený skutkový stav, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

55. Po vykonaní predložených listinných dôkazov súd nemohol dospieť k záveru, že by vlastnícke právo k vozidlu svedčilo v prospech povinného v exekúcii a to iba na základe osvedčenia o evidencii vozidla, v ktorom bol ako vlastníka a držiteľa uvedený povinný v exekúcii a nie žalobca. Všetky ostatné vykonané listinné dôkazy, svedčili v prospech vlastníckeho práva žalobcu.

56. Osvedčenie o evidencii vozidla celkom nepochybne nie je titulom nadobudnutia vlastníckeho práva (§ 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

57. Kúpna zmluva naopak titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je (§ 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a to aj v prípade, ak by k jej uzatvoreniu došlo ústnou formou.

58. K argumentácii žalovaného spochybňujúcej podpis kúpnej zmluvy za predávajúceho, súd preto poukazuje na jednej strane na to, že zamestnanec autobazáru, pri podpise zmluvy koná v rámci svojej pracovnej náplne. Žalobca síce spochybnil konanie konkrétnej osoby za právnickú osobu, avšak k svojmu tvrdeniu nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, napríklad vyžiadaním pracovnej zmluvy danej osoby, alebo vnútorných predpisov právnickej osoby. Súd nie je oprávnený z vlastnej iniciatívy (t.j. bez návrhu sporovej strany) zabezpečovať dôkazy. Súd dodáva, že aj v prípade prekročenia oprávnenia konať za právnickú osobu, právny úkon zaväzuje priamo právnickú osobu. Ďalej, aj v prípade, ak by daná osoba nebola oprávnená na podpis zmluvy, kúpna zmluva nemá zo zákona obligatórne písomnú formu a môže byť uzatvorená ústnou formou. V takom prípade je uzatvorená dohodou zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy, ktorými sú dohoda o predmete a cene. Následne dôjde k odovzdaniu predmetu kúpy a k zaplateniu kúpnej ceny. Predmet kúpnej zmluvy bol nesporný. Išlo o totožné vozidlo, ktoré bolo predmetom vedenej exekúcie. Kúpna cena vo výške 7.745,-EUR bola uhradená v časti 880,-EUR žalobcom a v časti 6.865,-EUR spoločnosťou VÚB Leasing (880+6.865=7.745,-EUR), s ktorou mal žalobca uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorý podľa jeho tvrdení, nerozporovaných žalovaným, aj v čase rozhodnutia súdu splácal. Kúpna cena tak bola uhradená v celom rozsahu. Predmet kúpnej zmluvy bol odovzdaný kupujúcemu, čo preukazoval odovzdávací protokol zo dňa 10.9.2019, ktorý bol prílohou kúpnej zmluvy a bol podpísaný predajcom A. C. a manažérom pobočky v A., pričom nebol žalovaným rozporovaný. Teda, aj v prípade, ak by kúpna zmluva bola uzatvorená neplatne v písomnej forme, vznikla by v ústnej forme, keďže kúpna cena bola uhradená a k odovzdaniu vozidla reálne došlo.

59. Súd pre úplnosť dodáva, že kúpna zmluva bola uzatvorená pred 6 rokmi, pričom ak by k jej uzatvoreniu nedošlo platne, za uvedený čas by jej neplatnosť bola namietnutá buď záložným veriteľom alebo predávajúcim. To však žiadna zo strán sporu v konaní netvrdila.

60. Listinné dôkazy predložené žalobcom boli postačujúce na preukázanie, že vlastníkom vozidla nebol povinný v exekúcii ale ním bol žalobca. Vlastnícke právo povinného v exekúcii žalovaný ani netvrdil. Súd opätovne poukazuje na princíp formálnej pravdy a na to, že súd vychádza z dôkazov predložených alebo navrhnutých stranami sporu a nie je sám v úlohe vyšetrovateľa hľadajúceho materiálnu pravdu.

61. K osvedčeniu o evidencii vozidla súd dodáva, že táto listina nie je titulom nadobudnutia vlastníckeho práva. V prípade nesprávnej evidencie vozidla, mohlo dôjsť k porušeniu predpisov týkajúcich sa evidencie vozidla, avšak nie k zmene vlastníckeho práva k vozidlu. Evidencia vozidiel je informačný systém Policajného zboru SR.

62. Pokiaľ žalovaný spochybňoval vlastnícke právo žalobcu tým, že iba spochybňoval skutkové tvrdenia žalobcu preukázané listinnými dôkazmi, bez toho, aby uviedol svoje vlastné skutkové tvrdenia k spochybneným tvrdeniam žalobcu (napríklad, že vlastníkom vozidla je povinný v exekúcii, na základe akého titulu) a bez toho, aby predložil alebo navrhol vykonať dôkaz na preukázanie svojich skutkových tvrdení (napr. dožiadaním súdu na zabezpečenie listinného dôkazu od tretej osoby, navrhnutie výsluch svedka a pod.), potom jeho popieranie tvrdení žalobcu iba ich negovaním, súd nepovažoval za postačujúce.

63. Súd po vykonanom dokazovaní a po zhodnotení dôkazov jednotlivo ale aj v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Na základe predložených a vykonaných dôkazov totiž nebolo možné dospieť k záveru, že by vlastníkom vozidla bol povinný v exekúcii.

64. Súd z vykonaných dôkazov považoval za preukázané, že sporné motorové vozidlo, t.j. osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA OCTAVIA, typ AC KOMBI, VIN: H., je vlastníctvom žalobcu. V konaní nebolo preukázané, že by jeho vlastnícke právo zaniklo niektorým zo zákonných spôsobov.

65. Z dôvodu, že predmetné osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA OCTAVIA, typ AC KOMBI, VIN: H., bolo vecou podliehajúcou exekúcii, v ktorej nebol žalobca v postavení povinného, bol daný dôvod na jeho vylúčenie z exekúcie vedenej pod sp. zn. 279EX 86/20 u súdneho exekútora JUDr. Juraja Sabola. Súd preto podanej žalobe vyhovel a vylúčil vozidlo z exekúcie.

66. Súd považoval za dôvodný aj návrh žalobcu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku a vyhovel mu. S poukazom na nesporne prebiehajúcu exekúciu, v ktorej žalobca nebol v postavení povinného, mal súd preukázané, že žalobcovi by bez takéhoto výroku, s poukazom na okolnosti prejednávanej veci, splácanie úveru žalobcom, Zmluvu o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci č. 520197330 zo dňa 10.9.2019 a exekučné záložné právo zriadené na hnuťelnej veci v jeho vlastníctve, hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej škody. Žalovaný sa k návrhu žalobcu nevyjadril, tvrdenia žalobcu nepoprel.

67. Súd nevykonával dôkaz navrhnutý žalobcom, aby súd vyžiadal od spoločnosti VÚB Operating Leasing, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava- mestská časť Ružinov, IČO: 54108128, doklad že táto spoločnosť uhradila zostávajúcu časť kúpnej ceny spoločnosti K. K., K. Q. súvislosti s kúpou sporného motorového vozidla, na základe kúpnej zmluvy z 10.09.2019 kupujúcim - žalobcom, ktorému bol za týmto účelom poskytnutý úver na základe zmluvy o úvere č. 520197330. Súd tento dôkaz nevykonával z dôvodu, že v súdnom spise sa nachádzala zmluva o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci, z ktorej vyplývalo, že žalobcom bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520197330, kedy bola táto zmluva uzatvorená, aj na akú sumu. V súdnom spise sa nachádzal aj príjmový doklad o uhradení časti kúpnej ceny priamo žalobcom. Z matematického súčtu uvedených dvoch súm (suma poskytnutého úveru + priamo žalobcom uhradená suma) mal súd preukázané uhradenie kúpnej ceny v celom rozsahu 7.745,-EUR. Súd vykonanie uvedeného ďalšieho dôkazu, na preukázanie skutočnosti, ktorú mal súd preukázanú inými dôkazmi, považoval za nadbytočné a nehospodárne. K zaplateniu kúpnej ceny pritom malo dôjsť ešte v roku 2019. Súd ďalej nevykonával ani dôkaz navrhnutý žalobcom až na konanom pojednávaní, a to vyžiadanim vyjadrenia od spoločnosti K. K., kto konkrétne podpísal kúpnu zmluvu zo dňa 10.9.2019 a k oprávneniu túto zmluvu podpísať, z dôvodu nenavrhnutia dôkazu riadne a včas s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania, keď by bolo potrebné pojednávanie odročiť, čím by vznikli ďalšie náklady na trovách súdneho konania a predovšetkým na trovách právneho zastúpenia sporových strán. Súd vykonanie uvedeného dôkazu, okrem aplikácie sudcovskej koncentrácie konania, považoval preto aj za nehospodárne a nadbytočné, keď s poukazom na ostatné vykonané dôkazy, najmä

odovzdávací protokol vozidla (podpísaný inými osobami a žalovaným nespochybný), preukázané uhradenie kúpnej ceny a nie obligatórne písomnú formu uzatvorenia kúpnej zmluvy, mal súd inými dôkazmi predloženými žalobcom dostatočne preukázané tvrdenia žalobcu. Žalovaný sa k tomuto dôkaznému návrhu žalobcu ani nepripojil, pričom vykonanie tohto dôkazu a zistenie kto kúpnu zmluvu podpísal a na základe čoho, by ani neverifikovalo ani nevyvrátilo skutočnosť, že by vlastnícke právo malo svedčiť povinnému v exekúcii a nie žalobcovi.

68. O trovách konania rozhodol súd v zmysle §262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V spore bol v celom rozsahu úspešný žalobca a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne, po právoplatnosti rozsudku, vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Výrok II. sa na účely odvolania považuje za uznesenie (§ 357 písm. i/ CSP)

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nesplní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.